

**ประกาศ ศินะสนธิ : แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบยั่งยืน : การพัฒนาบ้านป่ากหัวข
ตำบลหนองผือ อ่า哥อ่าลี่ จังหวัดเลย**

**บริษัทสุชาติภัณฑ์ จำกัด สาขาวิชาฯพศศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
ปีการศึกษา 2553**

**ที่ปรึกษา : ดร. สุปราณี สิทธิพรม ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เซิดเกียรติ กุลบุตร กรรมการ**

153 หน้า

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศบ้านป่ากหัวข อ่า哥อ่าลี่ จังหวัดเลย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในบ้านป่ากหัวข ตำบล หนองผือ อ่า哥อ่าลี่ จังหวัดเลย 2) เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในบ้าน ป่ากหัวข ตำบลหนองผือ อ่า哥อ่าลี่ จังหวัดเลย ประชากรและกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย 5 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มผู้นำชุมชน 2) กลุ่มเจ้าหน้าที่ภาครัฐ 3) กลุ่มผู้ประกอบกิจการ ร้านค้า 4) ประชาชนทั่วไปที่อาศัยบริเวณบ้านป่ากหัวขหมู่ที่ 6 และบ้านป่ากหัวขหมู่ที่ 7 สำหรับ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 3 ส่วน คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ เชิงลึกใช้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในบ้านป่ากหัวข และประเด็น การสนับสนุนกลุ่มใช้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนา และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบวิเคราะห์ เนื้อหา (Content analysis)

ผลการศึกษา พบว่า สภาพปัญหาของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในบ้านป่ากหัวข ตำบลหนองผือ อ่า哥อ่าลี่ จังหวัดเลย ในภาพรวมโดยภาพรวมมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยสภาพปัญหา ด้าน ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด สภาพปัญหาด้านพื้นที่ธรรมชาติ ด้าน การศึกษาสิ่งแวดล้อม และด้านผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก รองลงมา ยกเว้น ในด้านความยั่งยืนของระบบนิเวศ ที่มีสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการศึกษาแนะนำแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในบ้านป่ากหัวข ตำบลหนองผือ อ่า哥อ่าลี่ จังหวัดเลย พนวจ แนวทางการพัฒนาที่ได้จากการสนับสนุนกลุ่มจากกลุ่มทั้งหมดมี แนวความคิดที่สอดคล้องไปในทางเดียวกันคือ เน้นการพัฒนาที่เป็นการอนรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติ ทรัพยากรท่องเที่ยวและแหล่งน้ำธรรมชาติ อีกทั้งชังมุ่งเน้นให้ นักท่องเที่ยวและ ประชาชนรู้จักรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในชุมชน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้มีส่วนได้ช่องทุกฝ่าย ทั้งภาครัฐ ได้แก่ ข้าราชการ

เจ้าหน้าที่หน่วยงานราชการ องค์การบริหารส่วนตำบล เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์การท่องเที่ยววิถีพะและนันทนาการของอำเภอ และจังหวัด รวมทั้งภาคประชาชน ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ครู พ่อค้า แม่ค้า ประชาชนในท้องถิ่น และนักท่องเที่ยว นอกจากความร่วมมือดังกล่าวแล้ว ทรัพยากรที่มีอยู่บริเวณชุมชนบ้านปากหัวขะหรือแหล่งท่องเที่ยว เช่น ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรวัฒนธรรม ทรัพยากรกิจกรรม ทรัพยากรด้านบริการ ก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะชื่อมโยงให้แนวทางการพัฒนานี้ประสบความสำเร็จและสามารถคงคุณค่าท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน

**PRASAN SINASONTHI : GUIDELINES FOR THE DEVELOPMENT OF
SUSTAINABLE ECOTOURISM: A CASE STUDY OF BAN PAKHUA
TAMBON NONGPUA, THA-LI DISTRICT, LOEI PROVINCE
MASTER OF ARTS PROGRAM IN DEVELOPMENT STRATEGY AT LOEI
RAJABHAT UNIVERSITY, 2010
ADVISOR : ASST. PROF. DR.SUPRANEE SITTHIPHOM AND
ASST. PROF. DR.CHOETKIA KUNLABUT**

153 P.

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study the conditions and problems of ecotourism of Ban Pakhuay, Tambon Nongpuwa, Tha-li District, Loei Province and 2) to formulate guidelines for the development of ecotourism. The target group consisted of 5 groups including 1) community leaders, 2) government officials, 3) shop owners and 4) villagers in Moo 6 and 7 from Ban Pakhuay. Three instruments to collect data were employed: a questionnaire, in-depth interviews and a focus group discussion. The data were analyzed by means of content analysis.

The results found that overall status of problems of ecotourism at Ban Pakhuay, Tambon Nongpue, Tha-li District, Loej Province were in total at a high level. Considering each aspect; the satisfaction of tourists; the results of the environmental study; and a local benefit were also at a high level except that ecological sustainability was only at a moderate level.

Guidelines for the development of the project found common respondents, opinions that natural conservation, natural attractions and water resources should be emphasized. Moreover, tourists and visitors should follow a model of ecotourism and be aware of values of natural recourses in the community. Being so, both public and private sectors including local people should play vital roles to conserve these natural attractions within the Ban Pakhuay community as a life-long attraction.